

- 1907 / 2 - 98 / 99

Chambre des représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1998 - 1999 (*)

3 FÉVRIER 1999

PROJET DE LOI

relatif à la protection pénale des mineurs

AMENDEMENTS

N° 1 DE MME HERZET ET MM. BARZIN ET
DUQUESNE

Art. 32

**Remplacer les alinéas 3 et 4 proposés par la
disposition suivante :**

«Ladite personne ou ledit service qui accepte la mission, est tenu d'adresser à la commission, dans le mois qui suit la libération à l'essai, et chaque fois que cette personne ou ce service l'estime utile, ou sur l'invitation de la commission, et au moins une fois tous les six mois, un rapport de suivi sur la guidance ou le traitement. En toute hypothèse, la personne compétente ou le service compétent sont tenus d'informer la commission, dans les plus brefs délais, de l'interruption de la guidance ou du traitement, ou des difficultés survenues dans son exécution».

Voir:

- 1907 - 98 / 99:

– N° 1 : Projet de loi.

(*) Cinquième session de la 49ème législature

- 1907 / 2 - 98 / 99

Belgische Kamer van volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1998 - 1999 (*)

3 FEBRUARI 1999

WETSONTWERP

betreffende de strafrechtelijke bescherming van minderjarigen

AMENDEMENTEN

Nr. 1 VAN MEVROUW HERZET EN DE HEREN
BARZIN EN DUQUESNE

Art. 32

**Het voorgestelde derde en vierde lid vervan-
gen door de volgende bepaling :**

«Deze dienst of persoon die de opdracht aanneemt, dient de commissie een voortgangsverslag te bezorgen over de begeleiding of de behandeling, binnen de maand na het begin van de invrijheidstelling op proef en telkens als die dienst of persoon het nuttig acht, of op verzoek van de commissie, en ten minste om de zes maanden. De bevoegde dienst of persoon is in elk geval verplicht de commissie onverwijld in kennis te stellen van elke onderbreking van de begeleiding of de behandeling, of van de moeilijkheden die bij de uitvoering daarvan gerezen zijn».

Zie:

- 1907 - 98 / 99:

– Nr. 1 : Wetsontwerp.

(*) Vijfde zitting van de 49ste zittingsperiode

JUSTIFICATION

Voir la justification de notre amendement n° 8.

N° 2 DE MME HERZET ET MM. BARZIN ET DUQUESNE

Art. 35bis (nouveau)

Insérer dans le chapitre VII un article 35bis, rédigé comme suit :

«Art. 35bis. — *L'article 35, § 3, de la loi du 20 juillet 1990 sur la détention préventive est complété par l'alinéa suivant :*

«*En outre, s'il s'agit d'un inculpé ou d'un prévenu soupçonné d'avoir commis les faits visés aux articles 379 à 387 du Code pénal, commis sur des mineurs ou avec la participation de mineurs ou pour un des faits visés aux articles 423 à 424sexies du même Code, la décision de maintien ou de mise en liberté sous conditions doit prévoir l'obligation de suivre une guidance ou un traitement dans un service spécialisé dans la guidance ou le traitement des délinquants sexuels.*».

JUSTIFICATION

Pour les auteurs de tels faits, il est légitime que parmi les conditions qu'arrêtera le juge ou la juridiction figure, au minimum, celle de suivre une guidance ou un traitement dans un service spécialisé dans la guidance ou le traitement des délinquants sexuels.

N° 3 DE MME HERZET, MM. BARZIN ET DUQUESNE

Art. 36

Remplacer les alinéas 2 et 3 proposés par la disposition suivante :

«*Ladite personne ou ledit service qui accepte la mission, est tenu d'adresser au juge ou à la juridiction, dans le mois qui suit la libération, et chaque fois que cette personne ou ce service l'estime utile, ou sur l'invitation du juge ou de la juridiction, et au moins une fois tous les deux mois, un rapport de suivi sur la guidance ou le traitement. En toute hypothèse, la personne compétente ou le service compétent sont tenus d'informer le juge ou la juridiction de l'interruption,*

VERANTWOORDING

Zie de verantwoording van amendement nr. 8.

Nr. 2 VAN MEVROUW HERZET EN DE HEREN BARZIN EN DUQUESNE

Art. 36 en 36bis (nieuw)

In hoofdstuk VII, een artikel 35bis invoegen, luidend als volgt :

«Art. 35bis. — *Artikel 35, § 3, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis wordt aangevuld met het volgende lid :*

«*In geval de verdachte of de beklaagde er bovendien van wordt verdacht de in de artikelen 379 tot 387 van het Strafwetboek bedoelde feiten te hebben gepleegd op minderjarigen of met medewerking van minderjarigen, of een van de in de artikelen 423 tot 424sexies van hetzelfde Wetboek bedoelde feiten te hebben gepleegd, behoort de beslissing tot handhaving van de hechtenis dan wel tot voorwaardelijke invrijheidstelling te voorzien in de verplichting om een begeleiding of behandeling te volgen bij een dienst die is gespecialiseerd in de begeleiding of de behandeling van seksuele delinquenten.*».

VERANTWOORDING

Ten opzichte van degenen die dergelijke feiten plegen, is het terecht dat onder de door de rechter of het gerecht te bepalen voorwaarden, ten minste wordt voorzien in de verplichting om een begeleiding of behandeling te volgen bij een dienst die is gespecialiseerd in de begeleiding of de behandeling van seksuele delinquenten.

Nr. 3 VAN MEVROUW HERZET EN DE HEREN BARZIN EN DUQUESNE

Art. 36

Het voorgestelde tweede en derde lid vervangen door de volgende bepaling :

«*Deze dienst of persoon die de opdracht aanneemt, dient de rechter of het gerecht een voortgangsverslag te bezorgen van de begeleiding of de behandeling, binnen de maand na de invrijheidstelling en telkens als die dienst of persoon het nuttig acht, of op verzoek van de rechter of het gerecht, en ten minste om de twee maanden. De bevoegde dienst of persoon is in elk geval verplicht de rechter of het gerecht onverwijld in kennis te stellen van elke onderbreking van de bege-*

dans les plus brefs délais, de la guidance ou du traitement ou des difficultés survenues dans son exécution.».

JUSTIFICATION

Voir la justification de notre amendement n° 8.

N° 4 DE MME HERZET, MM. BARZIN ET DUQUESNE

Art. 30bis (nouveau)

Insérer, dans le chapitre IV, un article 30bis, rédigé comme suit :

«Art. 30bis. — *Un article 2bis, rédigé comme suit, est inséré dans la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes :*

«Art. 2bis. — *S'il s'agit d'un crime visé aux articles 379, 380, 409, 423 à 424sexies du Code pénal, la chambre du conseil ne pourra en aucun cas renvoyer l'inculpé devant le tribunal correctionnel par l'admission de circonstances atténuantes.».*

JUSTIFICATION

Cet amendement reprend le texte d'une proposition de loi que nous avions déposée qui, tout en reconnaissant la nécessité du recours à la technique de la correctionnalisation dans un certain nombre de cas, souhaite cependant l'exclure pour les faits criminels d'une extrême gravité qui heurtent profondément la conscience sociale : les atteintes à l'intégrité sexuelle et les viols commis sur la personne d'enfants mineurs ainsi que les faits de corruption et de prostitution de la jeunesse. Le présent amendement a donc pour but d'éviter que sur base de l'admission de circonstances atténuantes, les auteurs de tels faits puissent, par le biais d'une correctionnalisation, échapper à leur juge naturel : le jury populaire.

N° 5 DE MME HERZET, MM. BARZIN ET DUQUESNE

Art; 26bis (nouveau)

Insérer un article 26bis, rédigé comme suit :

«Art. 26bis. — *L'article 21 de la même loi est complété par l'alinéa suivant : «En cas de correctionnalisation d'un fait criminel visé aux articles 379, 380, 409, 423 à 424sexies du Code pénal, commis sur la personne d'un mineur d'âge, le délai de prescription de l'action publique demeure toutefois celui prévu pour les crimes.».*

leiding of de behandeling, of van de moeilijkheden die bij de uitvoering daarvan gerezen zijn».

VERANTWOORDING

Zie de verantwoording van amendement nr. 8.

Nr. 4 VAN MEVROUW HERZET EN DE HEREN BARZIN EN DUQUESNE

Art. 30bis (nieuw)

In hoofdstuk IV een artikel 30bis (nieuw) invoegen, luidend als volgt :

«Art. 30bis. — *In de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden wordt een artikel 2bis ingevoegd, luidend als volgt :*

«Art. 2bis — *Bij een misdrijf bedoeld in de artikelen 379, 380, 409, 423 tot 424sexies van het Strafwetboek, mag de raadkamer de verdachte in geen geval op grond van verzachtende omstandigheden naar de correctionele rechtbank verwijzen.».*

VERANTWOORDING

Dit amendement neemt de tekst over van een eerder door ons ingediend wetsvoorstel. Daarin werd gesteld dat, hoewel het in bepaalde gevallen noodzakelijk is een beroep te doen op de techniek van de correctionalisering, die techniek echter moet worden uitgesloten voor uitzonderlijk zware criminele feiten die het sociale bewustzijn diep treffen. Het gaat met name om aantastingen van de seksuele integriteit en verkrachtingen die worden gepleegd op de persoon van minderjarige kinderen, alsmede om feiten van bederf en prostitutie van de jeugd. Dit amendement strekt er derhalve toe te voorkomen dat de daders van dergelijke feiten op grond van verzachtende omstandigheden door de correctionalisering van hun zaak de rechter zouden ontlopen voor wie ze normaal gezien moeten verschijnen, te weten de volksjury.

Nr. 5 VAN MEVROUW HERZET EN DE HEREN BARZIN EN DUQUESNE

Art. 26bis (nieuw)

Een artikel 26bis invoegen, luidend als volgt:

«Art. 26bis. — *Artikel 21 van dezelfde wet wordt aangevuld met het volgende lid : «Bij correctionalisering van een op de persoon van een minderjarige gepleegde misdaad als bedoeld in de artikelen 379, 380, 409, 423 tot 424sexies van het Strafwetboek, blijft de verjaringstermijn van de strafvordering evenwel dezelfde als die welke is bepaald voor een misdaad.».*

JUSTIFICATION

Le présent amendement reprend le texte d'une proposition de loi que nous avons déposée et dont le but était de freiner les effets difficilement admissibles pour l'opinion publique de la correctionnalisation de certains crimes commis sur des enfants. Il était d'ailleurs prévu que, même en cas de correctionnalisation, le crime visé gardera sa qualification de crime pour ce qui est du délai de prescription de l'action publique. L'effet escompté est important : l'expérience montre que, malheureusement, dans un grand nombre de cas d'exploitation sexuelle d'enfants, et notamment dans les faits d'inceste, la jeune victime éprouve un tel sentiment de honte que le fait criminel n'est porté à la connaissance de la famille ou des autorités judiciaires qu'après de longues années ce qui, en cas de correctionnalisation, entraînerait alors la constatation de la prescription dans l'état actuel de notre législation.

N° 6 DE MME HERZET, MM. BARZIN ET DUQUESNE

Art. 8bis (nouveau)

Insérer un article 8bis, rédigé comme suit :

«Art. 8bis. — *L'article 380ter du même Code est complété par un paragraphe 4, rédigé comme suit :*

«§ 4. *Sera puni d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de 100 francs à 1.000 francs, quiconque distribue ou diffuse de la publicité pour une offre de services à caractère sexuel, lorsque la distribution ou la diffusion ne sont pas accompagnées des précautions suffisantes tendant à éviter que cette publicité n'atteigne des mineurs.*».

N° 7 DE MME HERZET, MM. BARZIN ET DUQUESNE

Art. 27

Remplacer cet article par la disposition suivante :

«Art. 27. — *L'article 21bis de la même loi, inséré par la loi du 13 avril 1995, est remplacé par la disposition suivante :*

«Art. 21bis. — *Dans les cas visés aux articles 379, 380, 409, 423 à 424sexies du Code pénal, le délai de prescription de l'action publique est de 30 ans et ne commence à courir qu'à partir du jour où la victime atteint l'âge de 18 ans.*».

VERANTWOORDING

Dit amendement neemt de tekst over van een eerder door ons ingediend wetsvoorstel, dat tot doel had paal en perk te stellen aan de voor de publieke opinie moeilijk te aanvaarden gevolgen van correctionalisering van bepaalde misdaden die op kinderen worden gepleegd. Er was in verband met de verjaringstermijn van de strafvordering overigens bepaald dat die feiten als misdaad aangemerkt zouden blijven, zelfs in geval van correctionalisering. De gevolgen die van een dergelijke ingreep mogen worden verwacht, zijn niet zonder belang. De praktijk toont jammer genoeg aan dat in tal van gevallen van seksuele uitbuiting van kinderen (met name incestgevallen) het jonge slachtoffer daar een dermate groot schaamtegevoel aan overhoudt dat het criminele feit pas na verloop van jaren ter kennis wordt gebracht van de familie of de gerechtelijke overheid; correctionalisering zou op grond van de vigerende wetgeving leiden tot verjaring van de strafvordering.

Nr. 6 VAN MEVROUW HERZET EN DE HEREN BARZIN EN DUQUESNE

Art. 8bis (nieuw)

Een artikel 8bis invoegen, luidend als volgt :

«Art. 8bis — *Artikel 380ter van dezelfde Wetboek wordt aangevuld met een paragraaf 4, luidend als volgt :*

«§ 4. *Met gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met geldboete van honderd frank tot duizend frank wordt gestraft hij die, met een direct of indirect winsttoegmerk, reclame verdeelt of verspreidt voor een aanbod van diensten van seksuele aard zo die verdeling of verspreiding niet gepaard gaat met de vereiste voorzorgsmaatregelen die ertoe strekken te voorkomen dat die reclame in handen van minderjarigen valt.*».

Nr. 7 VAN MEVROUW HERZET EN DE HEREN BARZIN EN DUQUESNE

Art. 27

Dit artikel vervangen door de volgende bepaling :

«Art. 27 — *Artikel 21bis van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 13 april 1995, wordt vervangen door de volgende bepaling :*

«Art. 21bis — *In de bij de artikelen 379, 380, 409, 423 tot 424sexies van het Strafwetboek bedoelde gevallen, bedraagt de verjaringstermijn van de strafvordering 30 jaar en gaat hij pas in op de dag waarop het slachtoffer de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt.*».

JUSTIFICATION

Pour certaines victimes, il faut attendre de longues années - les confidences reçues en portent témoignage - avant que puissent être révélés aux proches d'abord, à la justice : la douleur, la honte, parfois un sentiment de culpabilité provoqué, la souffrance qu'elles ont endurés en subissant des actes odieux contre lesquels notre société se doit de réagir de manière forte, bien sûr par une action préventive important mais également via une approche répressive claire et nette.

En introduisant un délai de prescription de 30 ans, notre société affirmerait davantage le caractère inacceptable de tels faits.

Cet amendement reprend le texte d'une proposition de loi que nous avons déposée pour faire suite au mouvement solidaire à l'appel de Lausanne qui s'était manifesté dans notre pays. L'appel de Lausanne se fonde notamment sur le fait que tous les États du monde ont ratifié la convention des droits de l'enfant.

N° 8 DE MME HERZET, MM. BARZIN ET DUQUESNE

Art. 31

Remplacer les alinéas 3 et 4 proposés par la disposition suivante :

«Ledit service ou ladite personne qui accepte la mission est tenu d'adresser à la commission de probation, dans le mois qui suit le début de cette guidance ou de ce traitement, et chaque fois que ce service ou cette personne l'estime utile ou sur invitation de la commission, et au moins une fois tous les six mois, un rapport de suivi sur la guidance ou le traitement. Le service compétent ou la personne compétente est, en toute hypothèse, tenu d'informer la commission, dans les plus brefs délais, de toute interruption de la guidance ou du traitement et de toutes les difficultés survenues dans son exécution.».

JUSTIFICATION

Il convient de préciser clairement dans le texte de la loi que le législateur a souhaité imposer une obligation légale pour la personne ou le service compétent qui accepte la mission de guidance ou de traitement, d'adresser un rapport de suivi à la commission de probation. Ce rapport de suivi sera adressé dans le mois qui suit le début de la guidance ou du traitement, ainsi que chaque fois que le service ou la personne l'estime utile ou que la commission de probation les y invitent, et au moins une fois tous les six mois. L'obligation d'information au bénéfice de la commission de probation est également prévue dans l'hypothèse d'une interruption de la guidance ou du traitement ou d'une difficulté survenue dans son exécution.

VERANTWOORDING

Uit vertrouwelijke gesprekken blijkt dat sommige slachtoffers er jaren over doen om eerst met de verwanten, later met het gerecht op een aantal gevoelens in te gaan : pijn en schaamte, soms een gevoel van opgedrongen schuld, het leed dat ze hebben meegemaakt toen ze de schandelijke daden ondergingen waartegen onze samenleving hard moet optreden, uiteraard via de belangrijke preventieve aanpak, maar ook met een ondubbelzinnige repressieve benadering.

Onze samenleving kan door een verjaringstermijn van 30 jaar in te stellen, heel duidelijk aangeven dat dergelijke feiten onaanvaardbaar zijn.

Dit amendement neemt de tekst over van een eerder door ons ingediend wetsvoorstel, dat tot doel had uitvoering te geven aan een gemeenschappelijk initiatief, namelijk de oproep van Lausanne, die zich ook in ons land had ontwikkeld. Die oproep van Lausanne berust onder meer op het feit dat alle Staten ter wereld het Verdrag betreffende de rechten van het kind hebben bekrachtigd.

Nr. 8 VAN MEVROUW HERZET EN DE HEREN BARZIN EN DUQUESNE

Art. 31

Het voorgestelde derde en vierde lid vervangen door wat volgt :

«Deze dienst of persoon die de opdracht aanneemt, dient de probatiecommissie een voortgangsverslag te bezorgen over de begeleiding of de behandeling, binnen de maand na het begin van die begeleiding of behandeling en telkens als die dienst of persoon het nuttig acht, of op verzoek van de commissie, en ten minste om de zes maanden. De bevoegde dienst of persoon is in elk geval verplicht de commissie onverwijld in kennis te stellen van elke onderbreking van de begeleiding of de behandeling, en van de moeilijkheden die bij de uitvoering daarvan gerezen zijn.».

VERANTWOORDING

In de wet behoort heel duidelijk te worden gepreciseerd dat de wetgever de bevoegde dienst of persoon die inzake begeleiding of behandeling de opdracht aanneemt, bij wet verplicht de probatiecommissie een voortgangsverslag te bezorgen. Dat verslag moet binnen de maand na het begin van de begeleiding of behandeling worden bezorgd, en telkens als die dienst of persoon het nuttig acht, of op verzoek van de probatiecommissie, en ten minste om de zes maanden. Er wordt tevens voorzien in een verplichte kennisgeving aan de probatiecommissie zo de begeleiding of de behandeling wordt onderbroken, of wanneer bij de uitvoering daarvan moeilijkheden rijzen.

Ainsi libellé clairement, cette obligation de rapport sur le suivi de la guidance ou du traitement n'entre plus en contradiction avec le dispositif de l'article 458 du Code pénal puisque cet article autorise les détenteurs d'un secret professionnel de s'en libérer lorsque la loi les y oblige. Si le texte du projet de loi n'est pas clarifié sur ce point, le dispositif prévu à l'article 9bis restera ambigu : quels sont exactement le contenu et la portée du rapport de suivi ? Peuvent-ils contenir autre chose que des données factuelles au risque pour le service ou la personne d'être poursuivis pour violation du secret professionnel ?

N° 9 DE MME HERZET, MM. BARZIN ET DUQUESNE

Art. 24

Dans le texte proposé, supprimer chaque fois les mots «de moins de quatorze ans.».

JUSTIFICATION

Suivant en cela l'esprit de la Convention internationale sur les droits de l'enfant, nous estimons que les médecins, le personnel soignant, doivent être en mesure de porter à la connaissance des services compétents les faits de sévices et de maltraitements commis sur tout enfant mineur. En d'autres termes, il convient d'étendre la protection jusqu'à l'âge de 18 ans. Contrairement à ce que précise le commentaire des articles du projet de loi, nous pensons que certains mineurs n'ont pas l'autonomie suffisante pour faire eux-mêmes la démarche de prendre contact avec les services compétents et qu'il peut appartenir aux professionnels de se substituer à la personne mineure qui, en raison du traumatisme subi et de son impact psychologique, n'osera elle-même faire les démarches.

N° 10 DE MME HERZET, MM. BARZIN ET DUQUESNE

Art. 20bis (nouveau)

Insérer un article 20bis, rédigé comme suit :

«Art. 20bis. — A l'article 401 du même Code sont apportées les modifications suivantes :

1° *L'alinéa suivant est inséré entre les alinéas 1er et 2 : «Lorsque, dans le cas visé à l'alinéa précédent, la victime est un mineur de moins de 16 ans, la peine sera la réclusion de dix à quinze ans».*

2° **L'article est complété par l'alinéa suivant:**

«Lorsque, dans le cas visé à l'alinéa précédent, la

Een aldus duidelijk geformuleerde verplichte voortgangsrapportage inzake de begeleiding of behandeling staat niet langer haaks op het bepaald in artikel 458 van het Strafwetboek; dat artikel stelt immers dat wie uit hoofde van zijn beroep kennis heeft van geheimen, deze bekend mag maken wanneer de wet hem daartoe verplicht. In geval de tekst van het wetsontwerp in dit verband niet wordt uitgeklaard, blijft het bepaalde in het voorgestelde artikel 9bis onduidelijk omdat niet precies wordt omschreven wat de inhoud en de reikwijdte van het voortgangsverslag behelzen. Mogen in dat verslag andere dan feitelijke gegevens worden opgenomen, met het risico dat die dienst of persoon wegens schending van het beroepsgeheim wordt vervolgd ?

Nr. 9 VAN MEVROUW HERZET EN DE HEREN BARZIN EN DUQUESNE

Art. 24

In de voorgestelde tekst, de woorden «van minder dan veertien jaar», alsmede de woorden «die de leeftijd van veertien jaar niet heeft bereikt» weglaten.

VERANTWOORDING

In de geest van het Internationaal Verdrag inzake de rechten van het kind zijn we van oordeel dat de artsen en de verpleegkundigen gemachtigd moeten zijn om de bevoegde diensten in kennis te stellen van de mishandelingen of de slechte behandeling waarvan elke minderjarige het slachtoffer is geworden. Die bescherming behoort met andere woorden te worden uitgebreid tot alle minderjarigen, tot de leeftijd van 18 jaar. In tegenstelling tot wat in de commentaar bij de artikelen wordt gesteld, zijn we van oordeel dat sommige minderjarigen *niet* voldoende zelfstandig zijn om zelf contact op te nemen met de bevoegde diensten en dat de professionele hulpverleners zich *wel* in de plaats van de minderjarigen mogen stellen die wegens het opgelopen trauma en de psychische weerslag ervan, zelf niet de nodige stappen durven te zetten.

Nr. 10 VAN MEVROUW HERZET EN DE HEREN BARZIN EN DUQUESNE

Art. 20bis (nieuw)

Een artikel 20bis invoegen, luidend als volgt:

«Art. 20bis — In artikel 401 van hetzelfde Wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° *Tussen het eerste en het tweede lid wordt het volgende lid ingevoegd : «Zo in het vorige lid bedoelde geval het slachtoffer een minderjarige van minder dan zestien jaar is, wordt de schuldige gestraft met opsluiting van tien tot vijftien jaar».*

2° **Het artikel wordt aangevuld met het volgende lid :**

«Zo in het vorige lid bedoelde geval het slachtoffer

victime est un mineur de moins de seize ans, la peine sera la réclusion de quinze à vingt ans».

N° 11 DE MME HERZET, MM. BARZIN ET DUQUESNE

Art. 5

Remplacer le 2° par la disposition suivante :

«2° Dans l'alinéa 2, les mots «des travaux forcés», sont remplacés par les mots «de la réclusion».

JUSTIFICATION

Comme les auteurs du projet de loi, nous partons du point de vue que l'âge de 14 ans est considéré comme l'âge en dessous duquel le mineur a droit à la protection la plus absolue.

Cependant, il nous semble qu'il convient de maintenir la gradation actuellement prévue, au niveau des circonstances aggravantes, à l'article 379 du Code pénal. En conséquence, une première circonstance aggravante vise l'hypothèse où l'acte est commis à l'encontre d'un mineur de moins de 16 ans; une deuxième circonstance aggravante est prévue pour protéger de manière plus forte encore les mineurs de moins de 14 ans.

En effet, nous ne comprenons pas la raison fondamentale qui pousse les auteurs du projet à la suppression de l'actuel alinéa 2 de l'article 379 du Code pénal.

N° 12 DE MME HERZET, MM. BARZIN ET DUQUESNE

Art. 3

Dans l'article 374bis, § 2, alinéa 2 proposé, remplacer le mot «quatorze» par le mot «seize».

J. HERZET
J. BARZIN
A. DUQUESNE

een minderjarige van minder dan zestien jaar is, wordt de schuldige gestraft met opsluiting van vijftien tot twintig jaar».

Nr. 11 VAN MEVROUW HERZET EN DE HEREN BARZIN EN DUQUESNE

Art. 5

Het 2° vervangen door de volgende bepaling :

«2° in het tweede lid wordt het woord «dwangarbeid» vervangen door het woord «opsluiting».

VERANTWOORDING

Net als de indieners van het wetsontwerp zijn ook wij van oordeel dat de leeftijd van 14 jaar moet gelden als de leeftijd waaronder de minderjarige recht heeft op de meest absolute bescherming.

De krachtens artikel 379 van het Strafwetboek vigerende gradatie inzake verzwarende omstandigheden moet volgens ons evenwel worden gehandhaafd. Een eerste verzwarende omstandigheid heeft bijgevolg betrekking op de gevallen waarin een handeling wordt gesteld ten opzichte van een minderjarige die jonger is dan 16 jaar; er wordt een tweede verzwarende omstandigheid in uitzicht gesteld om de minderjarigen die jonger zijn dan 14 jaar nog afdoender te beschermen.

Het is met andere woorden raden naar de echte motieven van de indieners van het wetsontwerp om het vigerende artikel 379, tweede lid, van het Strafwetboek op te heffen.

Nr. 12 VAN MEVROUW HERZET EN DE HEREN BARZIN EN DUQUESNE

Art. 3

In het voorgestelde artikel 374bis, § 2, tweede lid, het woord «veertien» vervangen door het woord «zestien».